

Nr 187.

Godkänd av första kammaren den 7 maj 1932.

Godkänd av andra kammaren den 7 maj 1932.

Riksdagens skrivelse till Konungen^o i anledning av väckta motioner om avskrivning av hospitalens till statsverket indragna räntor.

(Statsutskottets utlåtande nr 80.)

Till Konungen.

I två inom riksdagen väckta, likalydande motioner, I: 86 och II: 119, har hemställts, att riksdagen ville besluta, att de jämlikt nådiga brevet den 12 maj 1876 från hospitalen till statsverket indragna och utgående räntor, vilka jämlikt kungl. förordningen av den 5 juni 1909 kunna omsättas i penningar, skola avskrivas.

De senaste årtiondenas lagstiftning på det område, vartill förevarande fråga hör, har så gott som undantagslöst följt den regeln, att avskrivning kommit till användning, då fråga är om offentligrättsliga skyldigheter, och avlösning i fråga om privaträttsliga.

De räntor, som avses i förordningen den 5 juni 1909 (nr 68) angående rätt för jordägare att inlösa till statsverket indragna hospitalsräntor m. m., grunda sig visserligen till stor del på privaträttsliga avtal — de donerade räntorna samt räntorna av skatteköpta hospitalshemman — men då i avgifterna ingå även utskylder, som, om de ock tidigare ansetts vara under enskild äganderätt (respektive hospitals), dock till sitt ursprung äro av offentligrättslig natur (t. ex. kronotionde), vill det synas, att dessa böra kunna bliva föremål för avskrivning. Då emellertid icke utan närmare undersökning kan angivas, i vad mån utskylderna äro av ena eller andra slaget, torde den av motionärerna väckta frågan böra närmare utredas av Eders Kungl. Maj:t, innan riksdagen tager definitiv ståndpunkt till densamma.

Riksdagen får på grund härav anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte verkställa utredning angående den omfattning och det sätt, varpå de jämlikt brev den 12 maj 1876 från hospitalen till statsverket indragna och utgående räntor, vilka jämlikt förordningen den 5 juni 1909 (nr 86) angående rätt för jordägare att inlösa till statsverket indragna hospitalsräntor m. m. kunna omsättas i penningar, må kunna upphöra, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 7 maj 1932.

Med undersätlig vördnad.